

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **J. M.**, zastoupený Mgr. Davidem Obenrauchem, advokátem se sídlem Kopečná 11, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2017, čj. JMK 65057, sp. zn. SJMK 7634/2017/OD/Bo, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 12. 2018, čj. 33 A 21/2017-35,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Boskovice ze dne 14. 11. 2016, čj. DOP/DP-220/2016, kterým byl žalobce uznán vinným, že dne 1. 6. 2016 v 8:27 hodin řídil v úseku, kde je dovolená rychlost 90 km/h, automobil nedovolenou rychlostí, přičemž mu byla naměřena rychlost jízdy 164 km/h (při odchylce $\pm 3\%$ 159 km/h). Tím spáchal přešůpek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 a § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, a byla mu uložena pokuta 7 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Žalobu proti rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Brně (dále „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Žalobce (dále „stěžovatel“) proti tomuto rozsudku nyní brojí kasační stížností a navrhuje, aby jí byl přiznán odkladný účinek.

[3] Stěžovatel v kasační stížnosti brojí proti nedostatečnému zjištění skutkového stavu věci, neboť dle jeho názoru na základě použitelných důkazů není postaveno najisto, zda, kdy a jak se skutek stal a zda jej vůbec spáchal stěžovatel. Nezákonnost stěžovatel spatřuje také v tom, že v rámci správního řízení nebylo provedeno žádné dokazování. S odkazem na tyto námitky stěžovatel navrhuje přiznání odkladného účinku.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

pokračování

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva základní předpoklady. Soud přiznává žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže (i) by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže (ii) to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací praxi dospěl k názoru, že „*při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) týkající se sankce za přešoupeček spočívající v zákažu řízení motorových vozidel je nutné poměřovat újmu stěžovatele s újmou, která by mohla vzniknout ostatním účastníkům silničního provozu. Nejvyšší správní soud ke přiznání odkladného účinku v takových případech přistupuje pouze výjimečně, zpravidla je-li na řízení motorového vozidla existenčně závislý stěžovatel nebo jemu blízká osoba*“ (srov. usnesení ze dne 10. 4. 2013, čj. 6 As 29/2013-80). Za výjimečné situace lze zpravidla dle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu považovat ty případy, ve kterých stěžovatel potřebuje vozidlo využívat nejen při hledání zaměstnání, ale též pro dopravu těžce nemocné tchyně pobírající příspěvek na mobilitu (srov. usnesení ze dne 15. 1. 2013, čj. 1 As 183/2012-33), nebo když stěžovateli, jako řidiči z povolání, hrozila bezprostředně ztráta zaměstnání (např. usnesení ze dne 24. 2. 2012, čj. 9 As 6/2012-43 nebo usnesení ze dne 21. 2. 2013, čj. 4 As 8/2013-19). Soud přiměřeně odkazuje též na usnesení ze dne 25. 9. 2008 čj. 2 As 60/2008-103, č. 1763/2009 Sb. NSS, ve kterém uvedl, že jakkoliv práce pojišťovacího makléře je spojena s větší mobilitou, než je to obvyklé u řady jiných zaměstnání, lze po něm požadovat, aby namísto přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přijal soudem uvedená opatření (změna organizace práce, využívání hromadných dopravních prostředků či pomoci třetí osoby), jakkoliv jsou nepochybně značně nepohodlná, popř. též nákladnější.

[7] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby kasační stížnosti mohl být takový účinek přiznán, musí navrhovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, či ze dne 23. 1. 2014, čj. 6 Ads 99/2013-11). Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[8] Jelikož stěžovatel žádné takové důvody pro přiznání odkladného účinku neuvedl, neunesl břemeno tvrzení a břemeno důkazní, které je na něj zde kladeno. Z tohoto důvodu nebylo možné odkladný účinek kasační stížnosti přiznat. V rámci hodnocení důvodnosti návrhu na přiznání odkladného účinku soudu nepřísluší zabývat se věcí samou, tedy posuzovat samotné kasační námítky. Zamítnutím návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[9] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku, a sice podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, ve výši 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, per analogiam; srov. k tomu též usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012,

čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[10] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je **1080401019**. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. února 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu